

2) Czy art. 5 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i art. 3 ust. 3 zdanie czwarte dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r.⁽²⁾ dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego należy interpretować w ten sposób, że brak jest „prostego i zrozumiałego warunku” lub że nie jest zapewniony „wysoki stopień ochrony odbiorcy, w szczególności odnoszący się do przejrzystości ogólnych warunków umów”, kiedy przedsiębiorca chce uzasadnić jednostronne prawo zmiany cen tym, że w swoich ogólnych warunkach umów odsyła w sposób ogólny do rozporządzenia, które zostało wydane dla innej grupy konsumentów i innego rodzaju umów i w którym ponadto norma właściwa dla prawa zmiany cen nie spełnia wymogu przejrzystości?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE, Dz.U. L 176, s. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 12 stycznia 2011 r. — Leopold Sommer przeciwko Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Sprawa C-15/11)

(2011/C 113/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leopold Sommer

Strona pozwana: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie⁽¹⁾ ma w Austrii zastosowanie do bułgarskiego studenta, biorąc pod uwagę pkt 1. Swobodny przepływ osób, ppkt 14 akapit pierwszy lub trzeci załącznika VI do traktatu dotyczącego przystąpienia Bułgarii [i Rumunii] do UE, zatytułowanego „Wykaz, o którym mowa w art. 20 protokołu⁽²⁾: [Środki przejściowe dla] Bułgarii”?

2) Na wypadek udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: czy prawo Unii, w szczególności art. 17 dyrektywy 2004/114, stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które — tak jak mające zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym przepisy Ausländerbeschäftigungsgesetz [ustawy o zatrudnianiu obcokrajowców] — przewiduje w każdym wypadku ocenę sytuacji panującej na rynku zatrudnienia przed wydaniem pracodawcy pozwolenia na zatrudnienie studenta przebywającego na terytorium Austrii już od ponad roku (ust. 3 dyrektywy 2004/114) i dodatkowo, w przypadku przekroczenia określonej maksymalnej dopuszczalnej liczby zatrudnionych cudzoziemców, uzależnia wydanie pozwolenia na zatrudnienie od spełnienia dalszych warunków?

⁽¹⁾ Dz.U. L 375, s. 12

⁽²⁾ Protokół dotyczący warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu: środki przejściowe dla Bułgarii — 1. Swobodny przepływ osób, Dz.U. L 157, s. 107

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 stycznia 2011 r. — Markus Geltl przeciwko Daimler AG

(Sprawa C-19/11)

(2011/C 113/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Markus Geltl

Strona pozwana: Daimler AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy w przypadku rozciągniętego w czasie procesu, w którym wiele etapów pośrednich ma doprowadzić do zaistnienia określonej okoliczności lub wystąpienia określonego wydarzenia, należy dla zastosowania art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/6/WE⁽¹⁾ oraz art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/124/WE⁽²⁾ oprzeć się wyłącznie na tym, czy tę przyszłą okoliczność lub przyszłe wydarzenie należy uważać za informacje dokładne w rozumieniu tych przepisów dyrektyw, oraz w związku z tym zbadać, czy można w sposób uzasadniony przewidywać, że ta przyszła okoliczność zaistnieje lub przyszłe wydarzenie będzie miało miejsce, albo czy w przypadku takiego rozciągniętego w czasie procesu także etapy pośrednie, które już zaistniały lub miały miejsce, a są związane z urzeczywistnieniem przyszłej okoliczności lub wydarzenia, mogą stanowić informacje dokładne w rozumieniu wymienionych przepisów dyrektyw?

2) Czy możliwość przewidywania w sposób uzasadniony w rozumieniu art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/124/WE wymaga oceny prawdopodobieństwa na poziomie przeważającym albo wysokim, albo czy okoliczności, których zaistnienie w przyszłości można w sposób uzasadniony przewidywać lub wydarzenia, których wystąpienie w przyszłości można w sposób uzasadniony przewidywać należy rozumieć w ten sposób, że poziom prawdopodobieństwa zależy od intensywności wpływu na emitenta, a w przypadku dużej zdolności wpływania na wysokość kursu wystarczy, jeśli zaistnienie przyszłej okoliczności lub wystąpienie przyszłego wydarzenia jest niepewne, ale nie jest nieprawdopodobne?

(¹) Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96, s. 16).

(²) Dyrektywa Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 339, s. 70).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 17 stycznia 2011 r. — Fleischkontor Moksel GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-23/11)

(2011/C 113/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fleischkontor Moksel GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy posiadacz pozwolenia na wywóz jest uprawniony do refundacji wywozowych tylko wtedy, gdy w zgłoszeniu wywozowym złożonym we właściwym urzędzie celnym (art. 5 ust. 7 rozporządzenia nr 800/1999) (¹) jest wpisany w polu 2 jako eksporter?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy właściwy do zapłaty refundacji urząd celny jest związany następczym sprostowaniem wpisu w polu 2 zgłoszenia wywozowego dokonany przez urząd celny wyjścia?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy w przypadku takim jak rozpatrywany przez sąd krajowy urząd właściwy do dokonania refundacji może dosłownie zinterpretować wpis w polu 2 zgłoszenia wywozowego i

odrzuć wniosek o dokonanie refundacji wywozowych w oparciu o okoliczność, że podmiot, który złożył wniosek o przyznanie mu refundacji nie jest eksporterem towaru objętego tym wnioskiem czy też urząd właściwy do dokonania refundacji ma w sytuacji gdy między oznaczeniem eksportera w polu 2 zgłoszenia wywozowego a poprzednim dokumentem, którym posłużono się w ramach wpisu w polu 40 i oznaczeniem posiadacza pozwolenia na wywóz podanego w polu 44 istnieją rozbieżności obowiązek zasięgnięcia informacji u podmiotu, który złożył wniosek o przyznanie refundacji i w razie potrzeby sprostowania z urzędu wpisu zawartego w polu 2 zgłoszenia wywozowego?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz. U. L 102, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 17 stycznia 2011 r. — Belgische Petroleum Unie VZW i in. przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-26/11)

(2011/C 113/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Petroleum Unie VZW i in.

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Interwenienci: Belgian Bioethanol Association VZW

Belgian Biodiesel Board VZW

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (¹) oraz w odpowiednim wypadku art. 4 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej i art. 26 ust. 2, art. 28 i art. 34-36 traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przyjęciu przepisu ustawowego, na mocy którego zarejestrowane spółki przemysłu naftowego wprowadzające do obrotu dla celów konsumpcji benzynę lub olej napędowy są zobowiązane w tym samym roku kalendarzowym do wprowadzenia do obrotu dla celów konsumpcji również pewnej określonej ilości odnawialnego biopaliwa i to bioetanolu, czystego, bądź w formie bio-ETBE, w ilości co najmniej 4 % (vol/vol) produktów benzyny wprowadzonych do obrotu dla celów konsumpcji i FAME w ilości co najmniej 4 % (vol/vol) produktów oleju napędowego wprowadzonych do obrotu dla celów konsumpcji?